

ประกาศภาควิชาโสต ศอ นาสิกวิทยา

เรื่องนโยบายหลักสูตรฝึกอบรมแพทย์ประจำบ้านต่อยอด

คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ด้วยมติคณะกรรมการภาควิชาโสต ศอ นาสิกวิทยาเมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๓ จึงให้มีประกาศภาควิชา เรื่องนโยบายการฝึกอบรมแพทย์ประจำบ้านดังนี้

๑. พันธกิจและผลการฝึกอบรม

๑. พันธกิจของแผนการฝึกอบรมแสดงเป็นลายลักษณ์อักษร
๒. เผยแพร่พันธกิจของแผนการฝึกอบรมไปยังหน่วยงานสาธารณสุขที่เกี่ยวข้องให้รับทราบโดยทั่วกัน
๓. พันธกิจอยู่บนพื้นฐานความต้องการด้านสุขภาพของชุมชนและสังคม
๔. อยู่บนพื้นฐานความต้องการของระบบบริการสุขภาพ
๕. บนมุมมองอื่นๆ ด้านความรับผิดชอบต่อทางสังคมตามความเหมาะสม
๖. ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ความสามารถในเวชปฏิบัติที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับบริบทของสาขาวิชาที่เข้ารับการฝึกอบรม
๗. ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความสามารถในการทำงานแบบมีอาชีพ
๘. ผู้ฝึกอบรมสามารถปฏิบัติงานได้ด้วยตนเองอย่างเต็มตัวโดยไม่ต้องมีการกำกับดูแล
๙. ผู้ฝึกอบรมสามารถปฏิบัติงานแบบ สหวิชาชีพหรือเป็นทีมได้
๑๐. ผู้ฝึกอบรมมีเจตนาธรรมและเตรียมพร้อมที่จะเรียนรู้ตลอดชีวิต เข้าร่วมในกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่อง (CME) หรือ การพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง (CPD)
๑๑. ผู้ฝึกอบรมสามารถดูแลรักษาผู้ป่วยได้อย่างเหมาะสม มีประสิทธิภาพ มีความเอื้ออาทรและใส่ใจในความปลอดภัยเพื่อการแก้ไขปัญหาและการส่งเสริมสุขภาพ โดยยึดถือผู้ป่วยเป็นศูนย์กลางบนพื้นฐานของการดูแลแบบองค์รวม
๑๒. สภาวะการทำงานที่เหมาะสมและสามารถรักษาสุขภาพของแพทย์ฝึกอบรมได้อย่างสมดุล
๑๓. รวมเรื่องความเป็นมืออาชีพในแผนการฝึกอบรม
๑๔. ส่งเสริมความเป็นอิสระทางวิชาชีพเพื่อให้ผู้ฝึกอบรมสามารถปฏิบัติต่อผู้ป่วยและชุมชนได้อย่างดีที่สุด
๑๕. ผลการเรียนรู้ครอบคลุมความรู้ ทักษะ และเจตคติ
๑๖. พื้นฐานที่เหมาะสมสำหรับการประกอบวิชาชีพในอนาคตในสาขาวิชาที่เลือกฝึกอบรมของผู้ฝึกอบรม
๑๗. ผู้ฝึกอบรมมีบทบาทในอนาคตในระบบสุขภาพ

๑๘. ผู้ฝึกอบรมมีความมุ่งมั่นและทักษะในการเรียนรู้ตลอดชีวิต
๑๙. ตระหนักความต้องการด้านสุขภาพของชุมชน ความต้องการของระบบสุขภาพ และความรับผิดชอบด้านอื่นๆ ทางสังคมที่เกี่ยวข้อง
๒๐. ผลลัพธ์ทางการฝึกอบรมสัมพันธ์กับพฤติกรรมแห่งวิชาชีพ
๒๑. ผลลัพธ์ทางการฝึกอบรมมีองค์ประกอบทั่วไปและองค์ประกอบที่จำเพาะ
๒๒. ผู้ฝึกอบรมมีพฤติกรรมที่เหมาะสมต่อผู้ป่วย ญาติ ผู้ฝึกอบรมอื่นอาจารย์ รวมทั้งเพื่อนร่วมงานในวิชาชีพ
๒๓. ต้องทำให้เชื่อมั่นได้ว่าผู้ฝึกอบรมมีพฤติกรรมที่เหมาะสมต่อเพื่อนร่วมงานทั้งในวิชาชีพของตนเองและวิชาชีพอื่นๆ รวมทั้งผู้ป่วยและญาติ
๒๔. ทำให้ผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์เป็นที่ประจักษ์ต่อสาธารณะ
๒๕. พันธกิจและกำหนดผลการฝึกอบรมที่พึงประสงค์ของแผนการฝึกอบรมโดยร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลัก

๒. แผนการฝึกอบรม

๑. กำหนดกรอบของการฝึกอบรมบนพื้นฐานของผลที่พึงประสงค์และคุณสมบัติของแพทย์ฝึกอบรม
๒. สร้างกรอบการฝึกอบรมบนพื้นฐานของผลที่ได้มาจากการศึกษาระดับแพทยศาสตรบัณฑิต
๓. บริหารจัดการกรอบการฝึกอบรมอย่างเป็นระบบและโปร่งใส
๔. ฝึกอบรมภาคปฏิบัติที่แพทย์ฝึกอบรมมีส่วนร่วมในการบริการและรับผิดชอบต่อดูแลผู้ป่วย
๕. ทำให้เชื่อมั่นได้ว่ามั่นใจได้ว่าการบูรณาการระหว่างภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในการเรียนการสอน
๖. ฝึกอบรมโดยยึดหลักความเสมอภาค
๗. แพทย์ฝึกอบรมเป็นศูนย์กลาง เตรียมความพร้อมและสนับสนุนให้แสดงความรับผิดชอบต่อกระบวนการเรียนรู้ของตนเองและได้สะท้อนการเรียนรู้ (self-reflection)
๘. แพทย์ฝึกอบรมศึกษาภายใต้การกำกับดูแล (supervision) การประเมินค่า (appraisal) และการให้ข้อมูลป้อนกลับ (feedback)
๙. แพทย์ฝึกอบรมได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับแผนการฝึกอบรม ตลอดจนถึงสิทธิและหน้าที่
๑๐. รวมพันธสัญญาในข้อพิจารณาด้านจริยธรรมเข้าไปในแผนการฝึกอบรม
๑๑. แนะนำพื้นฐานและวิธีการศึกษาวิจัยทางการแพทย์ทั้งการวิจัยทางคลินิกและคลินิกด้านระบาดวิทยาคลินิก
๑๒. ผู้ฝึกอบรมมีความสามารถในการใช้เหตุและผลที่เป็นวิทยาศาสตร์
๑๓. ผู้ฝึกอบรมประยุกต์ใช้เวชศาสตร์เชิงประจักษ์ผ่านประสบการณ์ทางคลินิกที่หลากหลายและสอดคล้องกับการฝึกอบรม

๑๔. หลักสูตรมีพื้นฐานความรู้ด้านวิทยาศาสตร์วิชาการแพทย์ ด้านวิทยาศาสตร์คลินิก วิทยาศาสตร์ สังคม
พฤติกรรม ตลอดจนเวชศาสตร์ป้องกัน
๑๕. มีเนื้อหาการตัดสินใจทางคลินิก
๑๖. ทักษะการสื่อสาร
๑๗. จริยธรรมทางการแพทย์
๑๘. ระบบสาธารณสุข
๑๙. กฎหมายทางการแพทย์และนิติเวชวิทยา
๒๐. หลักการบริหารจัดการ
๒๑. ความปลอดภัยของผู้ป่วย
๒๒. การดูแลตนเองของผู้ฝึกอบรม
๒๓. การแพทย์ทางเลือก
๒๔. บริหารจัดการการฝึกอบรมโดยคำนึงถึงความปลอดภัยและความอิสระของผู้ป่วย
๒๕. มีโครงสร้างทั้งหมดและองค์ประกอบ รวมทั้งระยะเวลาของการฝึกอบรม
๒๖. มีองค์ประกอบภาคบังคับและองค์ประกอบทางเลือกในการฝึกอบรม
๒๗. บูรณาการทฤษฎีเข้ากับภาคปฏิบัติ
๒๘. คำนึงถึงกฎ ระเบียบ และข้อบังคับของแพทยสภา
๒๙. แพทย์ฝึกอบรมได้มีประสบการณ์กับการตอบสนองของระบบสุขภาพระดับท้องถิ่น ระดับภูมิภาค และ
ระดับชาติ ต่อความจำเป็นด้านสุขภาพของประชาชน
๓๐. กำหนดความรับผิดชอบและอำนาจในการจัดการ การประสานงาน การบริหาร และการประเมินผล สำหรับ
แต่ละส่วนงานและขั้นตอนของการฝึกอบรม โดยคณะกรรมการ
๓๑. มีตัวแทนของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลักและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ ในการวางแผนการฝึกอบรม
๓๒. แผนการฝึกอบรมให้แพทย์ฝึกอบรมได้มีโอกาสสัมผัสประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลายในสาขาวิชาที่
เลือกฝึกอบรม
๓๓. อธิบายและให้ความสำคัญว่าการฝึกงานนั้นเป็นการพัฒนาวิชาชีพ
๓๔. บูรณาการการฝึกอบรมเข้ากับงานบริการ
๓๕. การฝึกอบรมและงานบริการส่งเสริมซึ่งกันและกัน

๓. การประเมินแพทย์ฝึกอบรม

๑. กำหนดและดำเนินนโยบายการวัดและประเมินผลแพทย์ฝึกอบรม
๒. ให้คำจำกัดความแฉง และจัดพิมพ์ หลักการ วัดถูประสงค์ วิธีการ และวิธีการปฏิบัติในการประเมินแพทย์ฝึกอบรม รวมถึงการทดสอบความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขา ที่มีการใช้
๓. ทำให้เชื่อมั่นได้ว่าการวัดและประเมินผลครอบคลุมทั้งทางด้านความรู้ ทักษะและเจตคติ
๔. ใช้ชุดของการประเมินและรูปแบบที่สอดคล้องกับประโยชน์จากการประเมินซึ่งรวมถึงการใช้ผู้ประเมินหลายคนและวิธีการประเมินที่หลากหลาย
๕. มีเกณฑ์การผ่านการสอบหรือการประเมินแบบอื่น รวมถึงจำนวนครั้งที่อนุญาตให้สอบแก้ตัว
๖. ประเมินผลและอ้างอิง ค่าความเที่ยง ความตรง และความยุติธรรมของวิธีการประเมิน
๗. มีระบบการอุทธรณ์ผลการประเมินขึ้นกับหลักยุติธรรมหรือกระบวนการทางกฎหมาย
๘. สอดคล้องกับผลทางการศึกษาที่พึงประสงค์และรูปแบบการสอน อย่างชัดเจน
๙. ทำให้เชื่อมั่นได้ว่าแพทย์ฝึกอบรมได้บรรลุผลของการฝึกอบรมที่พึงประสงค์
๑๐. ส่งเสริมการเรียนรู้ของแพทย์ฝึกอบรม
๑๑. ทำให้เชื่อมั่นได้ว่ากระบวนการฝึกอบรมมีความครอบคลุมและตรงประเด็น
๑๒. ทำให้เชื่อมั่นได้ว่า มีการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่แพทย์ฝึกอบรมอย่างทันกาล จำเพาะ สร้างสรรค์ และเป็นธรรมบนพื้นฐานของผลการวัดและประเมิน

๔. แพทย์ฝึกอบรม

๑. มีความสัมพันธ์ระหว่างพันธกิจของแผนการฝึกอบรมและการคัดเลือกแพทย์ฝึกอบรม
๒. มีความสมดุลระหว่างศักยภาพด้านการฝึกอบรมและจำนวนแพทย์ฝึกอบรมที่รับได้
๓. มีหลักเกณฑ์และกระบวนการคัดเลือกแพทย์ฝึกอบรม
๔. เปิดโอกาสให้มีแพทย์ฝึกอบรมที่มีความพิการซึ่งต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นพิเศษ โดยที่ต่องไม่เป็นอุปสรรคต่อการฝึกอบรม
๕. ผู้ฝึกอบรมมีความรู้ความเข้าใจวิทยาศาสตร์การแพทย์พื้นฐานอย่างแตกฉาน ก่อนเริ่มการฝึกอบรมแพทย์เฉพาะทาง
๖. ทำให้เชื่อมั่นได้ว่ากระบวนการคัดเลือกมีความโปร่งใสและเท่าเทียมยุติธรรม
๗. กำหนดจำนวนแพทย์ฝึกอบรมให้เหมาะสมต่อโอกาสในการฝึกปฏิบัติทางคลินิก ศักยภาพในการกำกับดูแลที่เหมาะสม ทรัพยากรการเรียนรู้อื่น ๆ บริบทของความต้องการทางด้านสุขภาพของชุมชนและสังคม
๘. ทำให้เชื่อมั่นได้ว่าแพทย์ฝึกอบรมเข้าถึงระบบการให้คำแนะนำปรึกษาทางด้านวิชาการได้

๙. ให้คำปรึกษาด้านวิชาการบนพื้นฐานของความก้าวหน้าของการฝึกอบรมรวมถึงรายงานปฏิบัติการณ์ของแพทย์ฝึกอบรม
๑๐. สนับสนุนแพทย์ฝึกอบรมในเรื่องทางสังคม การเงิน และความต้องการส่วนบุคคล
๑๑. จัดสรรทรัพยากรสำหรับการสนับสนุนทางสังคมและส่วนบุคคลของแพทย์ฝึกอบรม
๑๒. ทำให้เชื่อมั่น ได้ว่ามีการรักษาความลับในการให้คำปรึกษาและสนับสนุน/ช่วยเหลือ
๑๓. เน้นแนวด้านวิชาชีพและการวางแผนในอนาคต
๑๔. มีตัวแทนของแพทย์ฝึกอบรมและบทบาทการมีส่วนร่วมอย่างเหมาะสมใน การกำหนดพันธกิจและผลของการฝึกอบรมที่มุ่งหมายไว้ การออกแบบแผนการฝึกอบรม การวางแผนเงื่อนไขการปฏิบัติงานของแพทย์ฝึกอบรม การประเมินแผนการฝึกอบรม การบริหารจัดการแผนการฝึกอบรม
๑๕. มีคำตอบแทนแพทย์ฝึกอบรมอย่างเหมาะสมกับตำแหน่งและงานที่ได้รับมอบหมาย
๑๖. ให้แพทย์ฝึกอบรมเข้าร่วมในกิจกรรมวิชาการ (รวมถึงการอยู่เวร) ที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรม
๑๗. ระบุกฎเกณฑ์และประกาศให้ชัดเจนเรื่องเงื่อนไขงานบริการและความรับผิดชอบของแพทย์ฝึกอบรม
๑๘. มีการฝึกอบรมทดแทนในกรณีที่แพทย์ฝึกอบรม มีการลาพัก เช่น ลาคลอดบุตร เจ็บป่วย เกณฑ์ทหาร ถูกเรียกฝึกกำลังสำรอง การศึกษาดูงานนอกแผนการฝึกอบรม

๕. อาจารย์

๑. กำหนด และดำเนินนโยบายการสรรหาและคัดเลือกอาจารย์ผู้ให้การฝึกอบรมโดยระบุ ด้านความชำนาญที่ต้องการ เกณฑ์คุณสมบัติทางวิชาการ การเป็นผู้ให้การฝึกอบรม และความชำนาญทางเวชกรรม รวมถึงความสมดุลระหว่างคุณวุฒิด้านการสอน วิจัยและบริการ หน้าที่ความรับผิดชอบ
๒. กำหนด และดำเนินนโยบายเกี่ยวกับหน้าที่ของอาจารย์ผู้ให้การฝึกอบรม และโดยเฉพาะสมดุลระหว่างงานด้านการศึกษา การวิจัย และการบริการ
๓. กำหนดนโยบายการคัดเลือกให้สอดคล้องกับพันธกิจของแผนการฝึกอบรม/หลักสูตร ความจำเป็นของการฝึกอบรม และระบบการบริหารสุขภาพของประเทศ
๔. ทำให้อาจารย์ผู้ให้การฝึกอบรมมีเวลาเพียงพอสำหรับการให้การฝึกอบรม ให้คำปรึกษา ให้การกำกับดูแล และเรียนรู้
๕. จัดให้มีการพัฒนาอาจารย์ผู้ให้การฝึกอบรมและอาจารย์ผู้กำกับดูแลการฝึกอบรม
๖. มีการประเมินอาจารย์เป็นระยะ

๖. ทรัพยากรทางการศึกษา

๑. มีสถานที่และโอกาสในการเรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ
๒. เข้าถึงแหล่งข้อมูลทางวิชาการที่ทันสมัย
๓. สามารถใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้อย่างเพียงพอ
๔. มีอุปกรณ์สำหรับฝึกอบรมภาคปฏิบัติ
๕. มีสิ่งแวดล้อมทางการศึกษาที่ปลอดภัย
๖. คัดเลือกและได้รับรองการเป็นสถานที่สำหรับการฝึกอบรม
๗. สิ่งอำนวยความสะดวกทางคลินิกและการเรียนภาคปฏิบัติที่พอเพียงสำหรับสนับสนุนการเรียนรู้
๘. จำนวนผู้ป่วยที่เพียงพอ จำนวนและความหลากหลายของผู้ป่วย ทั้งผู้ป่วยนอก ผู้ป่วยใน และผู้ป่วยนอกเวลาราชการ ที่สามารถนำไปสู่ผลของการฝึกอบรมที่พึงประสงค์
๙. ทำให้เชื่อมั่นได้ว่าจะสามารถเข้าถึงสื่ออิเล็กทรอนิกส์สำหรับการเรียนรู้
๑๐. มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรมอย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้องจรรยาบรรณ
๑๑. มีการจัดประสบการณ์ในการปฏิบัติงานเป็นทีมร่วมกับผู้ร่วมงานและบุคลากรวิชาชีพอื่น
๑๒. มีการจัดประสบการณ์ในการปฏิบัติงานเป็นทีมร่วมกับผู้ร่วมงานและบุคลากรวิชาชีพอื่น
๑๓. แพทย์ฝึกอบรมมีความรู้และสามารถประยุกต์ความรู้พื้นฐานและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในสาขาวิชาที่ฝึกอบรม
๑๔. มีการบูรณาการระหว่างการฝึกอบรมกับการวิจัยอย่างเพียงพอและสมดุล
๑๕. กำหนดและดำเนินนโยบายเพื่อให้มีการนำความเชี่ยวชาญทางแพทยศาสตรศึกษามาใช้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ การจัดทำแผนการฝึกอบรม การดำเนินการฝึกอบรม การประเมินการฝึกอบรม
๑๖. กำหนดและดำเนินนโยบายให้แพทย์ฝึกอบรมรายบุคคลสามารถรับการฝึกอบรมในสถาบันอื่น ทั้งในและนอกประเทศตามที่ระบุไว้ในหลักสูตร จัดให้มีระบบการโอนผลการฝึกอบรม

๗. การประเมินหลักสูตร

๑. กำกับดูแลหลักสูตรเป็นประจำ
๒. มีกลไกสำหรับการประเมินหลักสูตรและนำไปใช้จริง
๓. พันธกิจ ผลทางการฝึกอบรมที่พึงประสงค์ หลักสูตรการฝึกอบรม การวัดและการประเมินผล สถาบันฝึกอบรมและทรัพยากรทางการศึกษา
๔. ความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายการรับสมัครแพทย์ฝึกอบรม และความต้องการของระบบสุขภาพ
๕. ขั้นตอนการดำเนินงานของหลักสูตร

๖. วิธีการวัดและประเมินผล
๗. พัฒนาการของแพทย์ฝึกอบรม
๘. คุณสมบัติของผู้ให้การฝึกอบรม
๙. ข้อควรปรับปรุง
๑๐. ทำให้เชื่อมั่นได้ว่า ผลจากการประเมินการฝึกอบรมจะส่งผลต่อการพัฒนาหลักสูตร
๑๑. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลักมีส่วนร่วมในการประเมินการฝึกอบรม
๑๒. แสวงหาข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับการฝึกอบรม/ หลักสูตร จาก ผู้ให้การฝึกอบรม แพทย์ฝึกอบรม นายจ้าง
๑๓. ติดตามความสามารถในการปฏิบัติงานของแพทย์ผู้สำเร็จการฝึกอบรมเป็นประจำ
๑๔. แสวงหาข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับความสามารถในการปฏิบัติงานของแพทย์ผู้สำเร็จการฝึกอบรมจาก นายจ้าง
๑๕. จัดให้มีและใช้กลไกในการประเมินการฝึกอบรม โดยใช้ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถในการปฏิบัติงานของแพทย์ผู้สำเร็จการฝึกอบรม
๑๖. ให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลักมีส่วนร่วมในการกำกับดูแลและประเมินการฝึกอบรม
๑๗. ได้รับการรับรองโดยแพทยสภา บนพื้นฐานของ เกณฑ์ที่ชัดเจน ผลการประเมินการฝึกอบรม อำนาจหน้าที่ในการอนุมัติ หรือเพิกถอนการฝึกอบรม

๘. ธรรมชาติภาพ

๑. หลักสูตรดำเนินการสอดคล้องกับกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง การรับสมัครแพทย์ฝึกอบรม (เกณฑ์การคัดเลือกและจำนวนที่รับ) กระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล
๒. หลักสูตรดำเนินการสอดคล้องผลของการฝึกอบรมที่พึงประสงค์ ออกเอกสารที่แสดงถึงการสำเร็จการฝึกอบรมในแต่ละระดับ เช่น ปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง ประกาศนียบัตร หรือ หลักฐานอย่างเป็นทางการ หน้าที่รับผิดชอบต่อการพัฒนาคุณภาพหลักสูตร
๓. มีความรับผิดชอบในฐานะผู้นำและบริหารจัดการการฝึกอบรม
๔. กำหนดหน้าที่รับผิดชอบและอำนาจในการบริหารจัดการงบประมาณของหลักสูตร
๕. จัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการดำเนินการฝึกอบรมและกระจายทรัพยากรให้สอดคล้องกับ ความจำเป็นด้านการฝึกอบรม

๖. มีบุคลากรที่ปฏิบัติงานและมีความเชี่ยวชาญที่เหมาะสมสนับสนุนการดำเนินการของการฝึกอบรมและกิจกรรมอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ทำให้มั่นใจได้ว่าการบริหารจัดการที่ดีและใช้ทรัพยากรได้อย่างเหมาะสม

๗. จัดให้มีจำนวนสาขาความเชี่ยวชาญทางการแพทย์ และหน่วยงาน สนับสนุนด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องครบถ้วน สอดคล้องกับข้อบังคับและประกาศของแพทยสภาในการเปิดการฝึกอบรม

๘. การทบทวนและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

๑. ริเริ่มกระบวนการสำหรับการทบทวนและปรับปรุงกระบวนการ โครงสร้าง เนื้อหา ผล และสมรรถนะของผู้สำเร็จการฝึกอบรม รวมถึงการวัดและการประเมินผล และสภาพแวดล้อมในการฝึกอบรม ให้ทันสมัยอยู่เสมอ

๒. ปรับแก้ข้อบกพร่องที่ตรวจพบและมีข้อมูลอ้างอิง

๓. จัดสรรทรัพยากรให้เพียงพอ เพื่อการทบทวนและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

.....